

KLÍČOVÝ TEXT

A tak hleďte svou sílu v Pánu, v jeho všemohoucnosti. Oblečte se do plné výzbroje Boží, abyste mohli čelit ďáblovým nástrahám.

Vedeme přece zápas ne proti nějaké obyčejné lidské moci, ale proti knížatům a mocnostem, proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti zlým duchům v ovzduší. Proto vezměte na sebe plnou Boží výzbroj. Jen tak budete moci odolat, až bude zle, všecko překonat a obstát.

Stůjte tedy pevně, opásáni kolem beder (životem podle) pravdy, oblečeni pancířem spravedlnosti, obuti odhodlaností, jakou dává evangelium pokoje. Vždy se hned chraňte vírou jako štítem. Tak budete moci uhasit všechny ohnivé střely zlého (ducha). Vezměte (také) přilbu spásy a meč Ducha, to je slovo Boží. Při každé příležitosti prostě a modlete se, (jak to vnuká) Duch. Buďte v tom velmi bdělí a vytrvale se modlete za všechny křesťany.

Ef 6,10-18

BUĎME SILNÍ V PÁNU

*„A tak hleďte svou sílu v Pánu,
v jeho všemohoucnosti.“*

(Ef 6,10)

Pavlova výzva, již nacházíme v úvodu jeho líčení duchovního boje, je zcela zásadní. Mnozí máme ve zvyku opomíjet návod k právě zakoupenému sportřebiči, přeskakovat rady typu: „Před připojením zkontrolujte, zda...“ Nevím jak vy, ale já bohužel ano. Zapojím to a pak... jsem trochu nervózní. V duchovní rovině se bohužel chováme úplně stejně.

„Hleďte svou sílu v Pánu“ – to je výzva, abychom změnili své chování a začali čerpat z úplně jiného zdroje, než jsme zvyklí. Nemáme využívat jen své vlastní síly, ale Pánovu moc. Tato změna smýšlení je nezbytná, chceme-li vést co nejúčinnější, ale hlavně *dobrý* boj.

Hledejme tedy svou sílu a oporu v Pánu. V průběhu boje mnohdy cítíme, jak nám ubývají síly,

a je velmi přínosné, že můžeme čerpat sílu, která nepramení v nás.

Někteří křesťané ničeho nedosáhnou, protože nehodlají změnit své smýšlení – ať už z neznalosti, nedbalosti či domýšlivosti. To má ovšem devastující následky: sklízejí pak neúspěch za neúspěchem, smutek místo radosti... Nakonec začnou pochybovat o pravdivosti Kristových zaslíbení.¹⁴

Nezlehčujme proto rozsah a povahu obtíží, jaké představuje proces *odnaučování*. Mnozí jsme byli vychováváni k voluntarismu – k tomu, abychom posilovali svou vůli a opírali se jen o vlastní síly. Někdy jsme sice na začátku či na konci svého počínání odříkali nějakou modlitbičku, nicméně špatně chápaná zásada „Člověče, přičiň se, a Bůh ti pomůže“ nás vedla k tomu, abychom se spoléhali jen sami na sebe, na své vlastní zdroje.

Proto se po nás žádá hluboké obrácení, a to dříve, než vůbec vstoupíme do boje. Stejně obrácení, k němuž nás zve modlitba Páně ve své doxologii: „*Neboť tvé je království i moc i sláva...*“¹⁵

Máme-li hledat svou sílu u Pána, je třeba se v tom cvičit. V tom se nelišíme od kosmonautů, kteří neustále trénují různé úkony, aby byli ve svém oboru

14 Viz *La Puissance des divines promesses*, Presses de la Renaissance, Paris 2009.

15 Viz *Le Notre Père, échelle du Salut*, Mame, Paris 2013, s. 49.

nejlepší a mohli splnit svěřené poslání. Trénují na Zemi, ale ve vesmírných podmínkách. Musejí od základu měnit způsob svého chování. Často jsou nuceni měnit své běžné pohyby, protože to, co je člověku k užitku ve stavu gravitace, ve stavu beztíže nefunguje. Musí se tedy přeučovat svá každodenní gesta.

Totéž platí i pro nás, máme-li bojovat dobrý boj. Podrobněji se na to podíváme o něco později.

Podněty k reflexi

- Začněme na úrovni vůle jednat jinak, radikálně změňme svůj přístup.
- Pravidelně se modleme, abychom tak nacházeli svou sílu v Pánu.
- Každý den se nechme proniknout Božím slovem skrze četbu Písma.¹⁶

¹⁶ Denní liturgická čtení lze najít například v *Katolickém týdeníku*, na www.vira.cz, v publikaci *Evangelium na každý den...*, kterou každoročně vydávají *Paulínky*, nebo v katolických stolních kalendářích (*pozn. red.*).

VYBAVME SE DO BOJE

„Oblečte se do plné výzbroje Boží, abyste mohli čelit ďáblovým nástrahám.“
(Ef 6,11)

Jakmile jsme pochopili, že sílu musíme čerpat u Pána, a ne sami ze sebe, jsme zváni, abychom si oblékli Boží zbroj.

I v tomto případě potřebujeme malé obrácení, nebo spíše jakousi očistu. Jde o to, abychom odstranili svůj krunýř, všechny ty „pancíře“, které jsme si navlékli, kdykoli na nás dolehlo nějaké zklamání.

„Tak tohle už se mi nikdy nesmí stát!“... „Co je moc, to je příliš!“... „S tím už je teď konec, mám toho po krk!“... „Však ještě uvidíte!“

Býváme obrněni od hlavy až k patě. Čím jsme starší, tím více „rezavíme“, a to doslova i obrazně. Naše brnění začne co nevidět podléhat korozi, což omezí i naši duchovní a fyzickou pohyblivost.

Jsme jako ti obyvatelé Auvergne, které popsal skvělý spisovatel a sloupkař Alexandre Vialatte.

Cituji zpaměti: „Když se narodí Auvergnan, obléknou mu malý vlněný svetřík. Jak roste, při každých narozeninách mu obléknou další, a tak se to opakuje po zbytek jeho života, aniž by si kdy sundal ten předchozí. Nakonec zemře ,na čistou vlnu.“ Tahle představa mě vždycky dojíkala.

Něco podobného však platí i o našich krunýřích či brnění. Může se zdát, že čím je naše brnění silnější, tím je spolehlivější, ale ve skutečnosti nás jen izoluje, dusí a ochromuje či zneschopňuje.

Proto si je musíme sundat, máme-li obléct Boží zbroj.

Vyměnit svůj krunýř za Boží zbroj

Cílem tohoto kroku je „*čelit ďáblovým nástrahám*“.

Náš krunýř je svým způsobem ďáblovo brnění. Symbolem křesťana je ryba, nikoli krab (i kdyby měl zlatá klepeta), a tím méně humr (jakkoli je vzácný a drahý). Kdykoli jsme na sebe navlékli krunýř, stalo se tak – aniž bychom si toho byli vědomi – na ponoukání ďábla. Jeho cílem bylo ochromit nás, přetnout naše vztahy s druhými a nakonec i vztah s živým Bohem.

Odložme tedy své staré krunýře; uvidíte, jak se vám uleví. Vzpomínám, jakou lehkost jsem zakou-

šel, když jsem je začal sundávat. Náhle jsem cítil, jak se mi postupně uvolňuje tvář... , a to jsem si předtím ani neuvědomoval, že mám obličej neustále napjatý.

Již samo odstraňování těch starých ochranných vrstev bude znamenat vnitřní boj, který bude možná krutý. Až ďábel pochopí, že jsme se pustili do odstraňování oněch vrstev, započne obranný manévr: „Teď ale zeslábneš... Copak ses nepoučil? Staneš se křehkým a zranitelným, lidi po tobě budou šlapat. K čemu ti to bude? Nezvládněš to, ve hře je přece tvůj život...“ Všechny tyto myšlenky a obavy, všechny tyto pohledy na staré rány, všechny tyto rady jsou jen klam, který nás má přimět, abychom se vzdali. A jakmile ďábel uvidí, že jsme k tomu odhodláni, vytáhne své eso: „Dobře děláš, že si oblékáš tohle brnění. Nasaď si ho na svůj starý krunýř, půjde to skvěle!“ Něčemu takovému je samozřejmě třeba se vyhnout obloukem.

Někteří křesťané se skutečně snaží tento proces obejít a navléknout Boží zbroj *na* svůj krunýř. Výsledkem však bude jen to, že se ocitnou ve vnitřním konfliktu, ještě než vůbec začnou bojovat. Navrstvení krunýře a Boží zbroje navíc učiní obojí nefunkčním a jejich nositelům způsobí vážné duchovní škody.

Vzpomeňme si na poučení, které nám dává Ježíš: „*Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na staré*

šaty, jinak se ten nový přišíť kus ze staré látky vytrhne a díra se jen ještě zvětší“ (Mk 2,21).

Vzepřít se ďáblu

Je nám myslím jasné, že ďábel chystá své léčky a úskoky. Plánuje proti nám válečné manévry. Ale není třeba mít strach, i když nemáme podceňovat jeho schopnost nám škodit. Chceme si nasadit brnění, jež nás má ochránit před jeho útoky a posílit nás, takže nad námi už nebude mít takovou moc. A my víme, že to moc dobře ví.

Ďáblové „manévry“ spočívají v tom, že nás vtáhnou na své území a uvede nás do situace, v níž má nad námi převahu. Jen zřídkakdy jde do přímé konfrontace – to jen když je v koncích –, takže použije rafinované manévry, aby nás svedl ke kompromisu. A protože má v rukávu ne jeden trik, poradí nám, abychom si pro jistotu nechali nějakou vrstvu krunýře, jen pro případ nouze. Obrazně řečeno, tahle vrstva nás bude nakonec tolik svědit, že si budeme duši „škrábat do krve“.

Ze života...

V jednom obchodě se sportovními potřebami v Savojsku jsem si koupil skvělý nátělník, který mě stál *majlant*, protože to byl (dle prodavačky) „prostě zázrak“. Byl z materiálu, který měl skvěle odvádět pot. Říkal jsem si, že až půjdu běhat do hor, už nebudu mít ten nepříjemný pocit ze studeného potu.

Z obchodu jsem odcházel nadšený, ale brzy jsem se tam celý rozzuřený vrátil. V tom triku jsem se potil jako nikdy předtím, pot se nikam neodváděl, ale naopak se hromadil.

Prodavačka se mě ale zeptala, z čeho byla vrstva, kterou jsem si oblékl přes nátělník. Byla to moje stará dobrá vlněná košile, chránící proti chladu. Na to mi řekla, že v tom případě už chápe, v čem je potíže, protože materiály, které nemají stejné vlastnosti, by se neměly vrstvit.

Poskytlo mi to velkou lekci v duchovní rovině: nelze míchat různé způsoby života. Je třeba dělat dobré volby, přičemž všechno by mělo být v celkovém souladu.

Podněty k reflexi

- Svlékněme své staré krunýře. Prosme v tom ohledu o světlo Ducha Svatého.
- Prosme Pána, aby posílil naši víru, abychom se nebáli odložit své staré krunýře či brnění.
- Obnovme ve svých srdcích rozhodnutí, že chceme patřit jen a jen Kristu.